

He trobat a la bústia el darrer número de la revista "L'Espill" que m'ha sorprès per la contundència de la faixa que l'acompanya. És una d'aquestes publicacions en forma de llibre que s'han de guardar perquè són sàvies i sòlides. Va ser fundada pel mestre Joan Fuster, l'any 1979, com a revista d'idees, i ara, en la seva segona etapa, comandada per Gustau Muñoz i editada per la Universitat de València, continua amb una tirada pels temes de filosofia i ciències socials. La faixa que m'ha cridat l'atenció anuncia el tema d'un dossier central de polèmica actualitat, *L'assalt al territori*, i els treballs que el conformen analitzen sense embuts l'espiral perversa del boom immobiliari, l'immens desgavell administratiu que permet especular sobre el territori per destruir-lo, la corrupció que trinxo el paisatge i dona barra lliure als interessos privats, els danys irreparables que ocasionen en els sistemes ecològics i la factura que haurem de pagar per la proliferació d'edificis a l'engròs sense sentit i la multiplicació d'urbanitzacions sense garanties d'infraestructura. Temes recurrents, tots ells, i de primera pàgina als diaris des de mesos enrere. Aquest número de "L'Espill" posa l'accent, sobretot, en les barbaritats comeses al País Valencià; però, dels centenars d'excessos especulatius, frauds i corrupcions que han malmès el litoral mediterrani, sobresurten en els dos traus més sagnants i espectaculars de la ferida: la doble corrupció a Marbella i a Andratx.

El problema, però, és que la costa se'ls acaba, han girat l'esguard cap a muntanya i els especuladors ara comencen a venir a l'assalt dels Pirineus. Amb la boca massa petita s'ha anat parlant del desastre urbanístic de la Vall Fosca, però els darrers tam-tams d'alarma arriben de la Vall de Cardós i del projecte "The Art of Living" que pretén construir un enorme complex turístic a Ribera de Cardós, amb dos-cents habitatges de luxe, un camp de golf de 18 forats, quatre hotels de cinc estrelles i una esquitxada de sumptuoses zones comercials a diferents indrets de la comarca. Sense vergonya de cap mena venen la idea que el camp de golf serà únic al món perquè tindrà la joia d'una església romànica dins del seu circuit. Així ho explica el promotor Josep Lladós Comenge, que és fill de la Vall de Cardós però viu a Nova York, l'objectiu del qual és potenciar una oferta amb *glamour*, atreure clients més enllà de Catalunya i l'Estat espanyol i esperar que arribin a carrera feta els americans, els japonesos i els alemanys. Diuen que el projecte està vinculat a la

proposta de construcció d'un túnel que comunicarà el Pallars amb Andorra i que s'obrirà, sobretot, a la inversió andorrana del totxo i el ciment.

El disbarat està plantejat, per bé que també han començat els moviments per aturar-lo. Hi una pàgina web oberta (www.lavalldecardos.info) que recull signatures de protesta i s'ha creat la plataforma "Salvem la Vall de Cardós". Dit d'altra manera: en nom del progrés, la tropa especulativa ha posat setge al castell dels Pirineus i, ara com ara, la única defensa és l'actuació valenta dels qui estimen el territori i volen vetllar, decidits, per la preservació natural dels seus espais i paisatges.